

VLAAMSE REGULATOR VOOR DE MEDIA

Onafhankelijk toezichthouder voor
de Vlaamse audiovisuele media

ALGEMENE KAMER

ZAAK VAN W.D. t. NV VLAAMSE RADIO- EN
TELEVISIEOMROEPORGANISATIE

(dossier nr. 2022/517)

BESLISSING nr. 2022/007

14 maart 2022

In de zaak van W.D. tegen nv Vlaamse Radio- en Televisieomroeporganisatie,

De Vlaamse Regulator voor de Media (algemene kamer), samengesteld uit:

Dhr P. SOURBRON, *dienstdoend voorzitter*,
Dhr R. LANNOO,
Mevr P. VALCKE,
Mevr K. VAN DER PERRE, *leden*,

en Dhr D. PEEREMAN, *griffier*,

Na beraadslaging op 14 maart 2022,
Neemt op dezelfde datum de volgende beslissing:

FEITEN EN PROCEDURE

1. Per e-mail van 26 januari 2022 legt W.D., klacht neer via het digitaal klachtenformulier bij de Vlaamse Regulator voor de Media (hierna: VRM) tegen nv Vlaamse Radio- en Televisieomroeporganisatie (hierna: VRT), met maatschappelijke zetel Auguste Reyerslaan 52 te 1043 Brussel.

Volgens de klager wordt bij het luisteren naar de radio via een internetradio, telkens hij afstemt op een ander VRT-kanaal, eerst een 'commercial' afgespeeld.

Hij wil echter dezelfde ervaring als bij luisteren naar de radio via FM en DAB+ en vraagt of deze vorm van reclame verboden kan worden.

2. Bij aangetekende brief van 31 januari 2022 bezorgt de VRM een afschrift van de klacht aan VRT. De televisieomroeporganisatie wordt met dezelfde brief uitgenodigd om binnen een termijn van vijftien dagen schriftelijke opmerkingen in te dienen.

De VRM vraagt ook of VRT desgevallend in haar schriftelijke opmerkingen wil aangeven of zij akkoord kan gaan, omwille van de dreiging van het coronavirus, met een volledig schriftelijke behandeling van de zaak, zonder hoorzitting. Zij krijgt hierbij de mogelijkheid om nog een bijkomende nota in te dienen, ter vervanging van de mondelinge toelichting.

3. Per e-mail en aangetekende brief van 14 februari 2022 bezorgt VRT schriftelijke opmerkingen. De omroeporganisatie vraagt geen mondelinge toelichting van deze opmerkingen en dient nadien geen bijkomende nota meer in.

4. Bij aangetekende brief van 17 februari 2022 bezorgt de VRM de schriftelijke opmerkingen van VRT aan de klager. Hierop wordt geen reactie meer ontvangen.
5. De algemene kamer van de VRM behandelt de zaak ter zitting van 14 maart 2022 op basis van de schriftelijke stukken.

TOEPASSELIJKE REGELS

6. Artikel 48 van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie (hierna: het Mediadecreet) bepaalt:

“Met toepassing van artikel 37 zijn omroeporganisaties vrij in het op enige wijze uitzenden, opnemen, exploiteren en voeren van commerciële communicatie, met uitzondering van de beperkingen en verplichtingen, vermeld in dit decreet.”

7. Artikel 50 van het Mediadecreet gaat als volgt:

“Het is de omroeporganisatie van de Vlaamse Gemeenschap verboden reclame te brengen, met uitzondering van radioreclame en van reclame die gericht is op zelfpromotie.

Het is de televisieomroeporganisatie van de Vlaamse Gemeenschap verboden om telewinkelen te brengen.

Het is de televisieomroeporganisatie van de Vlaamse Gemeenschap verboden om zijn kinderprogramma's te laten sponsoren en om in kinderprogramma's productplaatsing te gebruiken.

Het is de omroeporganisatie van de Vlaamse Gemeenschap verboden commerciële communicatie te brengen via teletekst.”

A. Inhoud van de klacht

8. De klager geeft aan dat hij naar de radio luistert via een internetradio en telkens als hij afstemt op een ander VRT-kanaal of de Wi-Fi-connectie even wegvalt en zich herstelt, er eerst een 'commercial' wordt afgespeeld. Hij vindt het *“enorm enerverend telkens eerst een commercial te moeten aanhoren. Deze vorm van reclame maakt het medium internetradio kapot.”*

Hij wil dezelfde 'user experience' ervaren als bij het luisteren naar de radio via FM en DAB+ en vraagt dan ook of deze vorm van reclame kan worden verboden.

B. Argumenten van VRT

9. VRT voert aan dat wat wel of niet toegestaan of verboden is op het vlak van commerciële communicatie bepaald wordt in het Mediadecreet.

Artikel 48 van het Mediadecreet bepaalt uitdrukkelijk dat de Vlaamse omroeporganisaties elke vorm van commerciële communicatie kunnen uitzenden, tenzij dit uitdrukkelijk verboden of beperkt is door het Mediadecreet.

Artikel 50 van het Mediadecreet voorziet in dat verband wel in een aantal verboden en beperkingen voor VRT, maar deze slaan geenszins op de commerciële communicatie waarover de klager zich beklagt, aldus VRT.

VRT ziet dan ook niet in welke inbreuk haar kan worden verweten en vraagt de VRM om de klacht ongegrond te verklaren.

C. Beoordeling

10. Als uitgangspunt, dat ook het Mediadecreet hanteert, geldt de vrijheid van expressie en informatie en ook de vrijheid van uitzenden van commerciële communicatie, zoals respectievelijk uitgedrukt in artikel 37 en bevestigd in artikel 48 van het Mediadecreet.

Eventuele beperkingen of uitzonderingen op dit principe moeten dan ook expliciet in de regelgeving zijn opgenomen of voorzien.

Bij gebrek aan bepalingen in het Mediadecreet die de aangeklaagde commerciële communicatie zouden verbieden, volgt de VRM dan ook het verweer van VRT dat geen schending van het Mediadecreet kan worden vastgesteld.

OM DEZE REDENEN, BESLIST DE VLAAMSE REGULATOR VOOR DE MEDIA

De klacht van W.D. tegen nv Vlaamse Radio- en Televisieomroeporganisatie ongegrond te verklaren.

Aldus beslist te Brussel op 14 maart 2022.

D. PEEREMAN
griffier

P. SOURBRON
dienstdoend voorzitter

Tegen deze beslissing kan beroep tot nietigverklaring worden aangetekend bij de Raad van State. Dat beroep moet worden ingesteld bij aangetekende brief binnen zestig dagen na de kennisgeving, overeenkomstig de bepalingen van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het besluit van de regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.